

## Siirtolaisuus ja rikoksellisuus

Kun nuori suomalainen miespalvelija Onni Talas New Yorkissa äskettäin tunnustuksessaan ilmaisi erään toisen suomalaisen ja itsensä osalliseksi rikkaan amerikalaisen lesken, työnantajansa Mrs. Nichol-sin ryöstömurhaan ja kun Talas senjälkeen tuomittiin syylliseksi ensi luokan murhaan ja sähkötuolissa teloitettavaksi, niin lausui tuomari tuomiota julistaessaan varoituksen työnantajille, että katsoisivat tarkemmin ketä palvelukseensa ottavat ja sanomalehdet ja amerikalainen porvaristo yleensä saivat uutta vauhtia hälyytykselleen siirtolaisten pahudesta.

Ja kun tuo hälyytys tämän tapahtuman yhteydessä erikoisesti kohdistuu suomalaisiin siirtolaisiin, joita on paljo New Yorkissa ja muualla sisäpalvelustyössä, niin lienee paikallaan ottaa tämä kysymys käsiteltäväksi perinpohjaisemmin.

Kuten sanottu antoi tuo tapaus "uutta vettä myllyyn" niille amerikalaisille sanomalehdille ja porvareille, jotka ovat ennemminkin pitäneet suurta melua "siirtolaisten rikoksellisuuden pelottavasta kasvamisesta". Mutta jo ennemminkin on tuollaisia syytöksiä ilmennyt ja niitä ovat vahvistaneet virallisetkin tilastot. Niinpä Yhdysvaltain ylisiirtolaisuus-komissioneri kertomuksissaan vuosilta 1908 ja 1909 käsittelee siirtolaisten luvun lisääntymistä vankiloissa vuosina 1904

1908. Ja New Yorkin valtion vankiloiden superintendentti kertomuksessaan v:ilta 1909 erikoisesti viitaten "viimeaikaiseen merkillepantavaan vankilain väkiluvun li-

sääntymiseen", lausuu, "että ahtaus vankiloissamme johtuu suureksi osaksi lisääntyneestä siirtolaistulvasta viimeisten parin vuoden aikana."

"Suttri osa turmeltuneista ja tietämättömistä... ottavat suuret kaupungit pääkortteereikseen. Sitä on New Yorkin valtio ja sen armeliaisuus- ja rangaistuslaitokset saaneet osalleen enemmän kuin kohtuullisen osansa ei-halutuista siirtolaisista, laittomuuksiin taipuvia, lukutaidottomia ja virheellisiä." Parannuskeinona esittää hän "näiden ei-haluttujen siirtolaisten maahan tulon kieltämisen."

The American Journal of Sociology-nimisessä arvokkaassa aikakauskirjassa tammikuulla 1912 kirjoittaa tästä kysymyksestä kuitenkin meille siirtolaisille edullisemmassa äänilajissa Yhdysvaltain Sensustoinmiston virkailija I. A. Hourwich lausuen m. m.: "Jos muistetaan, että Yhdysvaltoja koskevat tilastot käsittävät vuoden 1908, joka oli teollisuuslamaanuksen vuosi, niin tämä äkkinäinen rikoksellisuuden, mielipuolisuuden ja kerjäläisyyden lisääntyminen siirtolaisten keskuudessa käy selväksi."

Mitä tulee New Yorkin valtion vankilain superintendentin lausuntoon, että mainittu valtio sai osakseen enemmän kuin sille olisi suhteellisesti langennut rikoksellisia, niin on opettavaa vertailla viimeisten kymmenen vuoden vankila-tilastoja vankien päivittäiseen lukumäärään nähden valtion kolmessa vankilassa ennen mainittua vuotta:

Vuosi	Vank. luku	Lisäänt. pros. (+) tai väh. pros. (—)	
1900	3,376		
1901	3,384		
1902	3,235	— 4	
1903	3,317	— 2	
1904	3,405	+ 1	
1905	3,464	+ 3	
1906	3,473	+ 3	
1907	3,456	+ 2	
1908	3,817	+ 13	
1909	4,420	+ 31	

Me huomaamme, että vuosien 1900 ja 1907 välillä vankiloiden asukasluku vaihteli hyvin vähän, ollen toisinaan 4 prosenttia pienempi ja kohoten toisinaan 3 pros. yläpuolelle lähtöluvun. Valtion sensuksen mukaan v:ltä 1905 kohosi valtion asukasluku 11 pros. ja suuri osa tuosta lisääntymisestä aiheutui siirtolaisuudesta, joten yleiseen väkiluvun kohoamiseen verrattuna rikoksellisten luku aleni. Vuosina 1908 ja 1909 osottautuu vankiloiden asukasluku kuitenkin nopeasti kasvaneen; mutta noina vuosina juuri siirtolaisuus Yhdysvaltoihin saavutti ennenkuulumattoman tuloksen. Joulukuusta 1907 elokuuhun 1908 matkusti nimittäin Yhdysvalloista pois 124,124 henkilöä enemmän kuin siirtolaisia saapui; kun taas kesäkuusta 1900 kesäkuuhun 1907 Yhdysvaltain asukasluvun netto-kasvu siirtolaisuuden kautta oli 4,500,000 henkilöä, joista New York sai suhteellisen osansa. Toisin sanoen, rikoksellisuuden aalto aleni silloin kun siirtolaisuus oli suurimmillaan ja taas päinvastoin kohosi silloin kun siirtolaisuus vähentyi alimpaan rajaansa.

Tämän johtopäätöksen vahvistaa täydellisesti oikeaksi valtiosihteerin tilastot rikoksellisuudesta New Yorkin valtiossa vuodesta 1830 alkaen, joka tilasto julkaistiin v. 1909. Tuossa tilastokertomuksessa esiintyvät numerot osottavat selvästi kaksi seikkaa; ensiksi, että

käsittäen kokonaisuudessaan tämän kolme-neljännesvuosisadan ajan rikoksellisuus kasvoi jotenkin samassa suhteessa kuin väkilukukin; toiseksi, että vuotuiset numerot voivat vaihdella hyvin jyrkästi. Esimerkiksi, jos vuodet 1878 ja 1894 asetettaisiin vertailtaviksi, niin voisi tulla siihen johtopäätökseen, että rikoksellisten tuomiot aiheuttivat hyvin huomattavan rikoksellisuuden alentumisen. Kun tämä aika oli nopeasti kasvava siirtolaisuuden alkuaika Venäjältä, niin voitaisiin edelleen väittää, että rikoksellisuuden väheneminen New Yorkin valtiossa aiheutui Venäjän siirtolaisten siiveellisestä vaikutuksesta New Yorkin valtion asujamistoon. Nämä johtopäätökset olisivat aivan yhtä oikeutettuja kuin valtion vankiloiden superintendentin edellämainittu johtopäätökset. Tieteellinen tutkimus siirtolaisuuden vaikutuksesta rikoksellisuuteen täytyy käsitellä pitkän aikajakson, johon sisältyy hyvinvoinnin ajat ja teollisuuslamaannuksen ajat, joten kaikki satunnaiset, välilliset ja väliaikaiset syyt voidaan niin paljo kuin mahdollista erottaa.

Vahvistavatko rikoksellisuustilastot New Yorkin valtiossa niiden hälyyttäjäjen pelon? Seuraava tilasto osottaa rikoksista tuomittujen suhteellisen lukumäärän jokaista 100,000 asukasta kohti (sensustilastojen mukaan) kunakin vuonna ajanajaksona 1830—1905:

Sensusv.	Tuomitt.	Asukasl.	Tuomitt.
			luku 100,- 000 kohti
1830	1,059	1,919,000	55
1840	1,343	2,429,000	56
1850	1,552	3,087,000	50
1860	1,601	3,881,000	41
1870	2,151	4,333,000	49
1880	2,847	5,083,000	56
1890	3,364	5,998,000	56
1900	4,116	7,269,000	57
1905	4,942	8,067,000	61

Edelläolevasta taulusta käy selville, että rikoksellisten luku oli suhteellisesti sama v. 1890 kuin 1840, huolimatta valtion asukasluvun kokoonpanosta syntymäpaikkaan nähden. V. 1900 oli ainoastaan yksi enemmän tuomittuja jokaista 100,000 asukasta kohti kuin v. 1890 ja v. 1905 ainoastaan neljä enemmän 100,000 kohti kuin 1900. Ei siis ole mitään syytä hermostua.

Hourwichin lähemmät tilastolliset tutkimukset rikossellisuuden ja väkiluvun suhteellisuudesta osottavat, että ne syyt, jotka aiheuttavat väkiluvun kohoamista, samalla vähentävät rikossellisuutta ja päinvastoin ne syyt, jotka aiheuttavat väkiluvun alentumista lisäävät rikossellisuutta.

Seuraavassa tutkikaamme siirtolaisuuden vaikutusta rikossellisuuteen New Yorkin valtiossa. Sensustilastot ulkomailla syntyneistä eivät olot pitemmälle kuin 1850. Seuraavassa taulussa osotetaan siirtolaisten prosenttiluku suhtauttuna vuosittaiseen keskimääräiseen rikoksista tuomittujen lukuun kunakin kymmenvuotis-jaksona:

10-vuotisk. päätyen	Tuom. 100,000 asuk. kohti	Siirtolaiset prosenttil.
1850	53	21.2
1860	50	25.8
1870	54	26.0
1880	47	23.8
1890	53	26.2
1900	56	26.1

Ylläoleva taulu selvästi kumoaa sen käsityksen, että siirtolaisuus lisää rikossellisuutta New Yorkin valtiossa. Taulun lisäksi selitettävään Hourwichin mukaan, että v. 1870—1880 ulkomailla syntyneiden luku alentui suhteellisesti yleiseen väkilukuun nähden, mutta samalla aikaa vuosittain tuomittujen luku kasvoi verrattuna edelliseen vuosikymmeneen. Vuosina 1880—1890 nämä suhteet olivat päinvastaiset: ulkomailla syntyneiden asukaslu-

ku kasvoi, mutta rikollisten luku vähentyi. Taas vuosina 1890—1900 ulkomailla syntyneiden luku hiukan alentui, mutta rikollisten luku osoitti pientä lisääntymistä. Lyhyesti sanottuna, ulkomailla syntyneiden asukkaiden prosenttiluvun kasvaessa alentuu rikossellisuus ja päinvastoin. Tämä tosiasia osottaa, että samat syyt, jotka kiihottavat siirtolaisia tulemaan Yhdysvaltoihin, taipuvat alentamaan rikossellisten lukumäärää.

Tullaksemme nyt rikossellisuustilastoihin maassa syntyneiden ja ulkomailla syntyneiden keskuudessa huomaamme niistä yhteenvedon seuraavassa lausunnossa sensuskertomuksessa, joka koskee "vankeja": "Näistä numeroista (tuomioiden luvusta) samoin kuin numeroista, jotka osottavat vankien lukua kesäk. 30 p. 1904, käy selville kuinka se yleinen käsitys, että ulkomailla syntyneet täyttävät vankilat, on huonosti perusteltu tosiasioihin nähden".

Vuoden 1904 numeroiden vertailu vu. 1890 numeroihin osottaa, että ulkomailla syntyneiden luku valkoihoisten vankien keskuudessa alentui 28.3 prosentista 23.7 prosenttiin samalla kuin maassa syntyneiden vankien luku kasvoi 71.8 prosentista 76.3 prosenttiin. Onko mitään todistuksia muutoksesta tässä suhteessa sitte vuoden 1914? Tämä kysymys voidaan parhaiten vastata tarkastamalla New Yorkin valtion rikosoikeuksien tilastoja v:ltä 1908, jolloin rikossellisuus kasvoi suurimmassa määrässä ja jolloin New Yorkin kerrotaan saaneen osakseen enimmän "rikossellisia siirtolaisia". Valtiosihteerin kertomuksen mukaan jakautuivat ylemmissä oikeuslaitoksissa (court of record) tuomitut seuraavasti:

Häijöitä agrotuotokouluissa opettajia ja oppilaita.



Yhdysvalloissa syntyneitä . . . . .	4,392
Ulkomailla syntyneitä . . . . .	2,087
Syntymäpaikka tuntematon . . . . .	272

Yhteensä 7,351

Vertaillessamme näitä numeroita maassa syntyneiden ja ulkomailla syntyneiden asukaslukuun valtiossa täytyy meidän ottaa huomioon, lausuu Hourwich, että vankien kokonaisluvusta ainoastaan 38 oli alle 15 ikävuoden ja ainoastaan 361 (tai 5 %) oli naisia. Ulkomailla syntyneiden asukasluvussa kuitenkin lapset alle 15 ikävuoden ja naiset, jotka lisäävät vähän rikoksellisten lukua, muodostavat pienemmän prosentin kuin maassa syntyneiden asukasluvussa, samalla kuin 15 ikävuotiaat ja vanhemmat miehet, jotka muodostavat suurimman osan rikoksellisista, ovat prosenttimäärältään lukuisimmat ulkomailla syntyneiden joukossa, kuten virallisessa sensus-kertomuksessa tästä lausutaankin:

”Jos yleinen asukasluku kaikista ikäluokista otetaan huomioon, niin perustus vertailulle ei tule olemaan tasapuolinen useista syistä. Yleisissä vankiloissa olevat ovat kaikki vähintään 10 vuotiaita ja melkein kaikki yli 15 vuotiaita. Siirtolaiset ovat enimmäkseen 15—40 vuoden ikäisiä.”

Kun New Yorkin valtiosihteerin tilastot eivät kuitenkaan sisällä mitään luokitusta maassa syntyneistä ja ulkomailla syntyneistä rikoksenteijöistä iän tai sukupuolen perusteella, niin täytyy turvautua arvioihin. 15 ikävuotta nuorempien rikoksellisten luvun ollessa hyvin pienen voimme otaksua heidän kaikkien olleen maassa syntyneitä poikia ja vähennämme heidän luvun maassa syntyneiden rikoksellis-

ten luvusta; täten me alennamme maassa syntyneiden rikoksellisten prosenttilukua ja samassa suhteessa korotamme ulkomailla syntyneiden prosenttilukua. Ulkomailla syntyneiden miespuolisten rikoksellisten luku lisääntyisi myöskin, jos menettelisimme samalla tavalla naispuolisiin rikoksellisiin nähden ja luokittaisimme kaikki rikosoikeuksissa tuomitut naiset maassa syntyneiden joukkoon. Ei ole kuitenkaan mitään syytä otaksua, että naispuoliset rikoksenteijät olisivat lukuisampia maassa syntyneiden keskuudessa. Me voimme siis otaksua, että naispuolisten rikoksellisten prosenttiluku ulkomailla syntyneiden keskuudessa on sama kuin miespuolistenkin.

On otaksuttavaa, että niistä 272:sta, joiden syntymäpaikka oli tuntematon, hyvin harvat olivat siirtolaisia, koska heidän puheensa ja ulkoasunsa ei osottanut sitä. Jättämällä tämän ryhmän kokonaan pois arvioistamme alennamme jälleen maassa syntyneiden rikoksellisten lukua verrattuna ulkomailla syntyneiden lukuun. Toiselta puolen sensusnumerot, jotka osottavat asukasluvun jakautumisen syntymäpaikan perusteella, ovat vuodelta 1900, kun senjälkeen tapahtunut suuri siirtolaisuuden kasvaminen on epäilemättä lisännyt ulkomailla syntyneiden prosenttimäärää New Yorkin valtion asukasluvussa. Kaikissa suhteissa ovat siis meidän tilastomme epäedullisia siirtolaisille. Seuraava taulu osottaa maassa ja ulkomailla syntyneiden prosenttimäärän rikoksellisten keskuudessa, jotka ovat 15 vuotiaita ja vanhempia ja joiden syntymäpaikka on tunnettu, verrattuna valtion mies-

puoliseen asukaslukuun samassa ikäluokassa:

Rikoksista tuomittuja		Miesp. asukasl. 1900	
Luku	Prosentti	Luku	Prosentti
Syntyänpaikka			
Maassa syntyneitä	4,354	1,648,000	64.5
Ulkoon. syntyneitä	2,657	907,000	35.5
<b>Yhteensä</b>	<b>7,011</b>	<b>2,555,000</b>	<b>100.0</b>

Kun siis on tehty kaikki mahdolliset myönnytykset maassa syntyneiden eduksi siirtolaisia vastaan niin ulkomailla syntyneiden rikoksellisten suhdeluku on ainoastaan 2.7 prosenttia suurempi kuin ulkomailla syntyneiden miespuolisten asukkaiden luku valtiossa. Tähän eivät sisälly tietysti pienemmät rikokset, mutta Hourwich esittää niistäkin tilastoja New Yorkin kaupungista ja Kings kauntista sekä muista kaunteista valtiossa ja käy noista tilastoista selville, että vaikkakin New York ja Kings kaunti, joihin kuuluvat Manhattan, Bronx ja Brooklyn, käsittävät puolen valtion asukasluvusta ja siirtolaisten prosenttiluku tuolla alueella on 37.5 pros., kun se muualla valtiossa on ainoastaan 17.1 pros., niin siitä huolimatta New Yorkissa ja Kings

kauntissa tuomitut päällehyökäys-rikokset muodostavat 28 pros. kaikista tuollaisista tuomioista valtiossa ja 17.7 pros. muista pienemmistä rikoksista koko valtiossa. Jos siis rikoksellisuus olisi suurempi siirtolaisten keskuudessa kuin maassa syntyneiden keskuudessa, niin tämä seikka olisi pitänyt ilmetä huomattavasti vertaillessa noita numeroita Suur-New Yorkin ja valtion muiden osien välillä, mutta tosiasiasa olikin ihan päinvastoin, jonka johdosta Hourwich lausuu-kin kirjoituksensa loppuksi:

“Yleinen käsitys, että siirtolaiset muodostavat suuren prosentin rikoksellisista, perustuu siihen otaksumaan, että tämä maa on pakopaikka rikoksiaan pakoon lähteneille kaikilta maailman kulmilta. Ei ole olemassa mitään rikollisuus-tilastoja siirtolaisista ennen heidän tuloaan tähän maahan. Mutta rikollisuus-tilastot New Yorkin valtiosta, jonka sanotaan sisältävän enemmän kuin suhteellisen osan laittomuuksiin taipuvista siirtolaisista, oikeuttavat ainoastaan yhden seuraavista johtopäätöksistä:

“Joko uusi ympäristö tekee mahdolliseksi tälle rikoksiin taipuvalle siirtolais-armeijalle pyssyttäytyä lakien määräämien rajojen sisällä; tai muussa tapauksessa Europan rikokselliset luokat, vastoin yleistä otaksumaa, muodostavat suhteellisesti pienemmän osan siirtolaisten lukumäärästä — joka on hyvin mahdollista, sillä rikokselliset kuuluvat alhaisempaan osaan asujamistosta ja ovat pakotetut pyssymään kotimaissaan matkarahojen puutteessa.”

Muuten, näiden Yhdysvaltain hallituksen virkailijain esittämi-

en meitä siirtolaisia puolustavien tilastojen ja johtopäätösten yhteydessä ei voi olla mainitsematta siitä merkillisestä ilmiöstä, kun meidän Amerikan suomalaiset porvarilliset "kansallisuusmaineemme kohottajat" sanomalehdissään ja puhujiansa kautta, muka sosialistista liikettä vastustaessaan, esittävät tuontuotakin aivan päinvastaisia tietoja siten todellisuudessa polkien mainettamme. Tämän kirjottaja on omin korvin kuullut erään anti-sosialistisen raittuspuhujan "pyhästä kauhutuksesta" pakahdumisillaan kertovan kuinka esimerkiksi Minnesotan ja Michiganin valtion vankiloissa ja hullujenhuoneissa on suhteellisesti suuri määrä suomalaisia. Mutta ensinnäkään tämäkään puhuja ei tietysti ottanut huomioon, että esim. Michiganin valtion vankila Marquettessa ja hullujenhuone Newberryssa, samoin kuin Minnesotan valtion vankila Stillwaterissa ja hullujenhuone Fergus Fallsissa, sijaitsevat molempien valtioiden pohjoisosissa ja että ainakin Marquetten vankila on valtion haaravankila Ylä-Michigania varten, jossa suomalaisten asukasluku on suhteellisen suuri, valtion päävankila ollen Jacksonissa. Samoin on Michiganissa suuri valtion mielivikaisten sairaala rikoksellisia mielenvikaisia varten Ioniassa, joten Newberryssa tietenkin on suomalaisia suhteellisesti enemmän, sinne kun sijoitetaan potilaat suurilta suomalaisilta asutusseuduilta. Samoin liene Minnesotassa toisinkin laitoksia etelä-osassa valtiota, joihin vankeja ja mielisairaita sijoitetaan, mutta joihin eivät tietysti joudu valtion pohjoisosissa asuvat suomalaiset.

Tietenkään eivät nämä "tiedemiehet" myöskään ota huomioon sitä tärkeää seikkaa, josta edelläolevassa mainitaan, että tällaisten tutkimusten, ollakseen tieteellisiä missään määrin, "täytyy käsittää pitkän ajanjakson, johon sisältyy hyvinvoinnin ajat ja teollisuuslumaannuksen ajat, joten kaikki satunnaiset ja väliaikaiset syyt voidaan niin paljo kuin mahdollista eroittaa". Näinpä Minnesotassa ja Michiganissakin suomalaiset, jotka työskentelevät pääasiassa kaivosalueilla, ovat joutuneet viime vuosina näillä teollisuusaloilla vallitsevan "huonon ajan", komeiden kehityksen ja useiden muiden n. k. "väkijoukkojen" syiden takia, erikoisemmin kärsimään sitä kurjuutta, joka todellisuudessa aiheuttaa rikoksia ja mielisairautta ja muita kärsimyksiä työväenluokan keskuudessa, johon suomalaiset näilläkin seuduilla lukeutuvat noita harvoja "kansallisuusmaineen kohottajia" lukuunottamatta, jotka elävät ja rikastuvat kakkalaisella keinottelulla.

Samalla kun tänä amerikalaisen hallitusvirkaileijan selostuksesta kysymyksestä on meille siirtolaisille suosiollinen nykyisissäkin oloissa paljastaa se myöskin sen todellisen sosialistisen perusväitteen oikeuden, että taloudellinen hyvinvointi poistaa rikoksellisuutta ja että siis lopullisesti ainoastaan sosialismi, joka vaatii jokaiselle täydet tulokset työstään, on se yhteiskunnallinen liike, jonka edistämiseksi jokaisen rehellisen ja tietoisin työläisen olisi toimittava ja uhrattava jotain osaltaan ja että kaikki porvarilliset "uudistusliikkeet ovat ainoastaan turhaa tuulenpieksämistä.

T. H.